

De samenstelling van de Raad van de Europese Unie

Source: CVCE. European Navigator. Susana Muñoz, Raquel Valls.

Copyright: (c) Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/de_samenstelling_van_de_raad_van_de_europese_unie-nl-ec51c458-5ced-4806-92c6-0d5fd7804d43.html

Last updated: 09/07/2016

De samenstelling van de Raad van de Europese Unie

De Raad wordt gevormd door de vertegenwoordigers van de lidstaten.

In het begin kwamen in de **Bijzondere Raad van Ministers van de Gemeenschap voor Kolen en Staal** (EGKS) de door de regeringen van de lidstaten afgevaardigde ministers voor Buitenlandse Zaken bijeen. Verschillende redenen bestonden daarvoor:

- Het primaat van de ministers voor Buitenlandse Zaken vloeit voort uit de rol die dezen speelden bij de onderhandelingen over het Verdrag voor de EGKS.
- De enig bekende kanalen om over bepaalde vraagstellingen te beraadslagen zijn de klassieke diplomatieke kanalen.
- Rekening houdend met het strategische belang van kolen en staal lijkt het logisch dat politiek gevoelige beslissingen worden genomen door de ministers van Buitenlandse Zaken.
- Niettegenstaande hebben de ministers van Economische Zaken, van Handel en Industrie of Energie in het verloop van tijd de plaats ingenomen van de ministers van Buitenlandse Zaken, om voornamelijk technische vraagstellingen te bespreken. De laatstgenoemden komen ook verder bijeen om debat te voeren over vragen van meer politieke inhoud.

De samenstelling van de Raden van de EWG en het EGKS hangt eveneens af van de functies van de ministers die door hun regeringen, afhankelijk van het gebruik van het desbetreffende land, worden afgevaardigd om hen te vertegenwoordigen: de ministers voor Buitenlandse Zaken, voor Economische Zaken, voor Landbouw, Verkeer en Vervoer, voor Energie enz.

De fusie van de uitvoerende organen in 1967 is niet van invloed geweest op de samenstelling van de Raad. De Raad van de Europese Gemeenschappen wordt nog steeds gevormd door de vertegenwoordigers van de lidstaten. Deze vaardigen daarvoor één van de leden van hun regering af.

Het opstellen van de bepalingen van de constitutieve verdragen (artikelen 146 van het EEG Verdrag, 116 van het Euratom Verdrag en het 27 van het EGKS Verdrag) werd gewijzigd door het EU Verdrag van 1992, waarin wordt vastgesteld: “De Raad wordt samengesteld door een vertegenwoordiger op ministerieel niveau van iedere lidstaat, met de bevoegdheid om de regering van deze lidstaat bindend te vertegenwoordigen.” Deze wijziging heeft tot doel een lid van een regionaal uitvoerend orgaan in de Raad zitting te laten nemen in de Raad voor die gebieden die – volgens intern recht – tot diens competentie behoren. Dit Verdrag opent tevens de mogelijkheid voor de Raad om op het niveau van staatshoofden of regeringsleiders bijeen te komen, om bepaalde besluiten te nemen. Het Verdrag van Nice van 26 februari 2001 betekent geen verandering voor de artikelen 203 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en 116 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie. Het EGKS verdrag loopt op zijn beurt af op 23 juli 2002.

De samenstelling van de Raad verschilt al naar gelang de agenda van de zittingen. Afgaande op de verschillende onderwerpen komt hij bijeen in verschillende formaties. In het verloop van de achtereenvolgende hervormingen van de verdragen is het aantal van de gespecialiseerde formaties van de Raad opgelopen tot ongeveer twintig, oplopend met de uitbreiding en de diversificatie van de werkgebieden van de Gemeenschappen en de Unie. Gelet op deze vermenigvuldiging, die tot een buitengewone fragmentarisering van de activiteiten van de Unie leidt, evenals een overlapping van de reglementen van orde en de beraadslagingen van de verschillende formaties van de Raad, beveelt de Europese Raad van Helsinki van december 1999 een beperking van hun aantal aan. Op 22 juli 2002 past de Raad tenslotte, in toepassing van de slotakte van de Europese Raad van Sevilla van juni 2002, zijn intern reglement aan, om zo tot een afgeslankte lijst van formaties te komen. De lijst bestaat uit de volgende formaties:

- Algemene Zaken en Externe Betrekkingen,

- Economische en Financiële Zaken,
- Justitie en Binnenlandse Zaken,
- Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken,
- Concurrentievermogen (Interne Markt, Industrie en Onderzoek),
- Vervoer, Telecommunicatie en Energie,
- Landbouw en Visserij,
- Milieu,
- Onderwijs, Jeugdzaken en Cultuur.

Eveneens vanaf 2002 werd, in het kader van de hervorming van de Raad met het perspectief op de uitbreiding de formatie “Algemene Zaken en Externe Betrekkingen”, tot dusverre betiteld als “Algemene Zaken”, gesplitst in twee afzonderlijke eenheden, die ieder betrekking hebben op één van zijn hoofdzakelijke activiteiten: aan de ene kant, de voorbereiding en follow-up van de Europese Raad, institutionele en administratieve vraagstukken, de algehele coördinatie van het beleid van de Unie evenals het bewerken van ieder door de Europese Raad doorgegeven dossier, en aan de andere kant het gehele externe optreden van de Unie, te weten het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en het Europees veiligheids- en defensiebeleid, de buitenlandse handel, alsmede ontwikkelingssamenwerking en humanitaire hulp.

De verschillende formaties van de Raad kunnen gelijktijdig samenkomen om vragen over verschillende sectoren van activiteiten te behandelen, dit wordt over het algemeen de “Jumbo Raad” genoemd. Ondanks de verscheidenheid aan formaties, blijft de eenheid van de Raad als Instelling desondanks gewaarborgd.